

Извјештаји о бојевима

Подгорица, 1. октобра. — Турци у Шипчаннику тражили су 48 сати за примирје. Дано им само 12 сати. Рок им већ истиче. Не буду ли се предали, наша артиљерија отпочеће нападе. Данас у два сата „quartier general“ премјештен је одавде у Рогај. Краљ Господар Престолонашљедник, Књаз Мирко и штаб отпутоваше већ.

✓**Подгорица, 1. октобра.** — Јуче по подне наша војска заузела је брдо Виситор изнад Гусиња. Заузете су двије куле на Виситору, једна на Пепићу и једна на Пивчиће. Турци су давали јак отпор, али су били јуначки свладани. Том приликом наша војска освојила је четири неповријеђена брзометна топа, заплијенила много пушака и муниције и отела два турска барјака.

Генерал Вукотић телеграфира да су започете хитне војне операције према Беранама. Над Берана очекује се сваког тренутка.

Читав дан јуче вођени су преговори о предаји Тузи са околним утврђењима и једним дијелом Шипчанника. Пошто су Турци много отезали, након заказаног рока јутрос је наша артиљерија отпочела бомбардовање. Послије једног сата веома јако утврђење Врањ остане без два топа, које ућутка наша артиљерија и потпуно онеспособи, а трећи топ, који је био неповријеђен, није могао сам одољевати нашој ватри. Врањ након пола часа истаче биели барјак. Живио клицање радости захори се у нашим бојним редовима. У 10½ часова предале се и варош Тузи са осталим дијелом Шипчанника. Радост неописана. Сва Подгорица, мушко и женско, хита пољем према ржаничком мосту да буде учесник радосног чина и побједи до које се дошло без великог крвопролића. У Тузима и Шипчаннику има преко 5000 војника посаде. Турци су прије предаје тражили да буду пуштени с оружјем у Скадра, на што се није могло пристати. Вечерас долазе у Подгорицу 3000 заробљеника из Тузи.

У главном војном стану наше војске влада најбоље расположење.

Краљ све једнако добија из свијех страна свијета телеграфске изјаве симпатја. Дирљив је телеграм од удове грофа Игњатијева, а исто тако пуну су одушевљења за Црну Гору телеграфски поздравли од стране великих енглеских листова, који јављају да своје ступце највећом радошћу стављају на расположење праведне ствари Црне Горе.

Од почетка рата до данас црногорска војска имала је свега 256 мртвих и преко 800 рањених. Највише мртвих било је под Тарабашем, којем су се наше трупе биле примакле на 1500 метара и освојиле један ред шанчева, а други су већином изгинули приликом извршеног јуриша на Дечић. Осјетан је губитак у официрима, који су јуришали пред војском. Од рањених 90 од сто имају лаке ране тако, да ће најдаље кроз десет дана бити способни поново за борбу. Трупе, које су пред Шипчанником,

налазе се у најбољем здрављу и расположењу, снабђене свим потребама. Рањенике у овдашњој болници његују и дворе редом овамощне госпође, међу којима има и доста отмијених дама са Цетиња.

Влашко Поље, 1. октобра (у јутро). — У четвртак 27. септембра рано кренуле су наше трупе за правцима, у којима су претходнога дана пошле. Генерал Ј. Вукотић са центром пошао је право пут Бијелог Поља и заузео у току дана све позиције, које доминирају над Бијељим Пољем. Како Колашинци и Бијелопољци, тако и редовна трупе, којих је било три табора, давале су јаки отпор, али су ипак наши батаљони напредовали необичном енергијом и смјелешћу. Једним одјељењем центра, батаљоном ускочким и четом пионера командовао је командир М. Матановић. Лијево крило командовали су Милош Меденица, батаљоном горњо-морачким и липовским и Павле Вујисић батаљоном пољским и ровачким и заузели су главне позиције од Лепенца и Врањеша у правцу к Бијелом Пољу. Командир Машан Божовић оборио је кулу у Вашковцу и заузео, као и дио Пренђана. На десном крилу центра заузели су све главне положаје командири Ј. Меденица и Перша Влаховић до сијнога Лима и Лима у правцу к Бијелом Пољу. Бригадир В. Лакић Војводић истога дана бомбардовао је Јасиковца и непријатеље код Берана. Командир Р. Вешовић, командант бригаде, чио дан водио је упорну борбу са Гусињанима и трупама око позиција, која доминирају над Плавом и Гусињем и све заузео. Једном ријечи досад је на свима борбеним линијама источног одреда, којим командује генерал Вукотић постигнут потпуни успех и само извршном и вјештом држању наших официра и храбре војске има се приписати што је у ова два дана уз пркос веома тешког земљишта и сувише рђавог времена, а нарочито густе магле генерал Вукотић очистио готово сву казу доњо-колашинску и Бијелопољску до Бијелога Поља и заузео све главне позиције око Берана, Плава и Гусиња. У јучерашњем боју мртвих са наше стране било је, колико је до сада познато, око 10 и рањених тридесет, а командир Вешовић изгубио је 9 мртвих и 40 рањених. Међу рањенима у бојевима око Бијелога Поља ранио се и ком. Сава Лазаревић. Турака је погинуло мноштво и заробљено 32, међу којима су и два официра. Донесених обиљежија са погинулих Турака, јер је главне строге забрањено сјећи, само од батаљона ускочког, доњо-морачког и колашинског има до једне стотине. Остали команданти појединих одјељења још нијесу извјестили колико су убили, ранили или заробили Турака. У петак се очекује предаја Бијелог Поља.

Бијело Поље, 1. октобра. — Пошто је наша храбра војска освојила Бијело Поље и ушла у варош, грађани и православни и мухамеданци

дошли су, и ако у малом броју, јер Турци, који су се тако очајнички борили, напустили су варош, да учине подворање генералу Вукотићу. Међу бјегунцима био је и Амир Кучевић, који је потписао писмо којим су Бијелопољци молили да се борба прекине и да ће се они предати. Сјутра дан дошли су грађани у много већем броју, а на челу мухамеданаца био је муфтија са осталим првацима турским. Генерал Вукотић их је све примио и у дужем говору објаснио циљ освајања да је наша војска дошла да успостави ред и мир код до сада овдје није било, и да од сад поштају држављани црногорски, па ко буде миран и лојалан и ко се поврати до 30. септембра последије подне биће му сачувана имовина имања и сигурност. Међу сакупљеним народом бригадир Вукотић је прочитао овај проглас: „Становницима Бијелог Поља и Колашина. Ви од данас потпадате под власт Господара Црне Горе Његовог Величанства Краља Николе првог и Његових напредних закона. Читавом просвешћеном свијету позната је Краљева хуманост и племенитост, те да бисте се и ви користили Његовом милосту и благодатима, које вам се овим пружају, ја вас позивам да од овог часа будете мирни, послушни, лојални и смирени грађани. Командант источнога одреда црногорске војске генерал ађутант Његовог Величанства Краља Господара бригадир сердар Јанко Вукотић, Бијело Поље 28. септембра 1912. године. За овим је генерал Вукотић поставио привремену управу: за обласнога управитеља Мила Дожића, команданта војнога Павла Вујисића, председника суда Саву Анђелића као и ниже чиновништво. Послије подне генерал Вукотић прегледао је варош, у којој је ред потпуно успостављен. Прије тога одржано је благодарење у саборној цркви. Наша се војска данас одмара последије тродневне упорне борбе. Она је весела и расположена, она је храбра да јој се с потпуном правом може рећи да је она наша узданица, достојних славних предака. Многи су очевидци били из неколико дана под плотунима пушака јури напријед на непријатеља и да она не узмиче испред смрти, што је показао славни прелазак преко Лима, јуриш на Бијело Поље и друга утврђења. Они прјевајући и са неописаним одушевљењем иде онам' онама за брда она!

✓**Подгорица, 1. октобра.** — (У вече). — Овако је текла предаја Турака из Шипчанника. У 2 с. стигао је Њ. Кр. В. Престолонашљедник и Књаз Петар са одредом перјаника, коме је била на челу музика. На ржаничком мосту очекивао се чин саме предаје. Два батаљона војника никшићског одреда стигли су и заузели фронт с једне и друге стране пута. Прво је дошао један одред војника до стотине њих из врањске тврђаве. По њиховом доласку све их је обišао Њ. Кр. В. Престолонашљедник Данило и с њима говорио. Многи међу војницима радују се Црногорцима, добро се држећи. Пошто је војницима у Шипчаннику одузето оружје, упутили су се к ржаничком мосту тако, да стигну у сами мрак. Музика је не-

престано интонирала химну. Њ. Краљ. В. Престолонашљедник обišао је наше трупе, поздрављајући их, наша су му клицала урнебесно живио. У сами мрак почеле су стизати трупе из Шипчанника. Моменат је био величанствен. Кроз одред наших војника пролазили су турски војници редом. Музика је свирала химну. Њ. Кр. В. Престолонашљедник, Књаз Петар и мноштво народа одушевљени у овом моменту посматрали су улазак. Прво су стигли официри на коњима, којима је дозвољено да под сабљама уђу. Пошто је химна свирала, за које су вријеме Турци сјачали били, поворка је продужила пут за Подгорицу. Иза официра ишли су војници у двојним редовима. Около се виде ватре као знак одушевљења наших војничких табора с једне стране с друге стране виде се села испод Врања, гдје горе у пламену. Њ. Кр. В. Престолонашљедник остао је док су и пошљедињи редови продефиловали, а затим се вратио у Подгорицу, која је сва осветљена. Турака, који су се апсолутно на милост и немилост предали, има пет хиљада. Породице турских официра стигле су такође. Свуда неописано веселе.

Катркол, 1. октобра. — Синоћ су три турска монитора покушала спријечити искрцавање наших топова на Смоковцу. Испалили су неколико пута на наш пристан, гдје се налазила муниција, али штете никакве нијесу нанјели, него су се последије акције наше артиљерије морали повући.

Подгорица, 2. октобра. — Јуче на подне извршена је предаја Тузи, која је са турске стране најрије јављена Књазу Престолонашљеднику, који је са својим штабом био на ржаничком мосту. Нашло се доста ратног материјала и то: 9 топова, 8 митралеза, 7000 маузерових пушака, 800 шатора, више коња, муниције и провизијата. Заробљеници су преведени синоћ у Подгорицу. Читави редови од преко 5000 заробљеника турских војника дуго вријеме пролажаху одређеним улицама. Подгорица је била свечано осветљена у знак радости за побједу. Међу заробљеницима су 02 официра са једним пуковником, командантом Тузи. *Нотис око један сат по оношћу предаје се и Хум са читавом посадом, која је такође овамо доведена, и тако до Скадра са ове стране нема више ни једног утврђења.*

Крупице, 2. октобра. — Наше извиднице понахиле све куле на домак Плехвала, имено на Крчку, Бобова, и већ продиру у најближу околицу вароши. Кула више нема до саме вароши.

Доњи Биор, 2. октобра. — По освојењу Бијелог Поља 28. септембра наша војска 29. и 30. одмарала. За то је вријеме, као што смо јавили, успостављен ред у Бијелом Пољу, постављена управна власт као и судска. 1. октобра генерал Вукотић кренуо се са својим одредом из Бијелог Поља пут Берана, у току дана заузео је Затон и сва околна села, која је по путу сретао. Турци су давали јаки отпор и већином су бјежали. Војска је у најбољем расположењу и пошто је освојено сав Доњи Биор завојила

је у Лозин. Сјутра ће генерал Вукотић са војском на Горњи Биор, гдје мисли наићи на јачи отпор турске војске.

Катрколе, 2. октобра. — Данас су наше извиднице прошле изнад Мурићана без икаквог отпора, а ми смо ту ишчекивали да ће бити доста јаки отпор. Са тих висова шљедоваће бомбардовање Тарабоша из тонова кад батерије буду готове. Друго ново нема ништа. Извијештени смо да је у боју на Зогање, 28. септембра, погинуо пуковник Садредин-Бег, командат пука који је тога дана учествовао у боју.

Бијело Поље, 2. октобра. — Главни дио сјеверног одреда заноктио је синоћ у Лозну. Доњи Биор т. ј. од Бијелог Поља доведе, скоро цио предао се; сријетали су нашу војску с бијелим крпама и предавали оружје. Из ових села побјегли су и дају до сада незнатни отпор. Утекли су и Ћоровићи, како се овдје каже, чим смо ми ушли у Бијело Поље. Густа магла, која траје свако јутро до 10 сати прије подна од прилике, оспорава ужасно настујање. Данас очекујемо појачи отпор у Горњем Биору. У Лозну је било нешто аскера, који је утекао, оставивши нешто муниције и таин.

Рат на Балкану

Топови имају ријеч!

Све настојавање европске дипломатије, да се балканска криза ријеши мирним путем, остало је безуспјешно. У осталом с тим су балканске државе одавно биле на чисто. Сад као и да европска дипломатија увиђа, да се са Турском не може ништа свршити милом, него силом. Њено настојавање да се конфликт балканских држава с Турском на миру ријеши пропало је, јер је Турска својим држањем јасно показала да јој није до правде и правнице, него да би и даље да заваравала и да се заобилазним путем извлачи као и увијек до сада.

Сад је већ свако на чисто с тим да се хришћанима на Балкану не може помоћи мирним путем и да су сва обећања Турске о реформама празне ријечи.

Опште је увјерење да је дипломатија своју улогу свршила и да се хришћанским народима у Турској не може никако другаче помоћи него само ратом.

Тако ће, као и Црна Гора, и остале балканске државе бити принуђене да својом сопственом снагом ријешавају своју судбину. Мораће оружаном руком да задобију оно што нису могле мирним путем да добију и поред свега тога што се европска дипломатија силно залагала да се спор ријеши мирним путем.

Чаша сргилења се пролила. Дипломатско посредовање замјениће топови, пушке и мачеви. Петвјековном ропству Балканаца приближиће се крај. „Зора пуца, биће дана“. Оружана акција на реду је.

Као и Црна Гора, проговориће још колко сјутра с мачем у руци и остале балканске државе.

Сад топови имају ријеч!

Краљева прокламација

„Наше Јединство“ доноси:

Ратна прокламација краља Николе јучер је и у нас силно дјеловала на јавно мнијење. Она је најљепша страница у историји Словена и Југословена.

Читали су је свуда синоћ; многим и многим је измањила у одушевљењу и гауће до суза. Онакав стил онаке висине, на оне ријечи миле и срдачне, за браћу патриотску, и онај јуначки и очински апел великога краља на своје Црногорце, на своје громове. Онако може да осјећа и да говори само краљ Никола“.

Ово је једнодушно мњење свију нас, као што ће бити свуда, о славном старцу који ставља све на кошку са његовим Црногорцима, и себе, и своју дјечу и свој Дом, за једну узвишену и величанствену Идеју, слављанску и хришћанску.

Он је пјесник, дипломат, мислилац, херој, свијетлост у историји свога народа и оној човјечанства, нешто особито којему нема слична Дух превелик за ова доба, којему се, као никоме, пристoji Тощтов: Великан ex se natus

Један руски глас

Познати руски лист „Свијет“ доноси чланак о оружаном акцији балканских држава и завршава овако:

„Хоћемо да кажемо ријеч браћи по крви и по вјери — Словенима и браћи по вјери — Грцима, који ће их ободрити и охрабрити. Будите јунаци, ви сте у праву и Господ неће допустити ваш пораз. Ви сте довољно јаки да date отпор Турској.

У судбоносном тренутку имаћете и ви пријатеље. Русија вас није издала. Ако су вас други задржавали због својих егостичких рачуна, она вас је задржавала из превелике љубави за вашу судбину. Али Русија се вас не може одрећи, као што се не може одрећи од себе саме. Још сад, кад рат још није објављен, у руском друштву осјећа се одушевљење, које ће помоћи вашој смјелим корак.

Све друго зависиће од вас. Идите смакнутим редовима. Нека се не осјети никаква унутрашња распра. Ваш дирљиви савез запалиће руско срце.“

Симпатије Балканцима

Задарски „Narodni List“ доноси на уводном мјесту чланак о објави рата Црне Горе Турској. У томе се чланку симпатично говори о оружаном акцији Црне Горе. Црна Гора је, вели, огласила рат прије него јој је ручена нота великих власти. Препустила је ријешавање столјетних спорова оружју. Велики владар мале Црне Горе отпочео је ову дивну борбу на ужас Европе, која се зачудила толикој смелости. На то је планула „Neue Freie Presse“, орган јидовских банкара, који немају срца за тужне ванаје погажене раје. Корак Црне Горе пореметио је одједном све планове великих сила. Кад би Европи било збиља стало да се уштеде хиљаде жртва, она би у Цариграду настојавала да се приме праведни захтјеви балканских држава. Али она то неће. Зато ће и остале балканске државе шљедовати Црној Гори. Тако више нема никакве сумње: *рат је сигуран*. За који дан савезне државе рат ће отпочети. Он ће бити изолуван и у њ се неће мијешати нико са стране, јер би то мијешање изазвало ужасни европски сукоб. Велике силе остаће пасивни посматрачи. Како ће се рат свршити не зна се. Обје су војске снажне и јуначке. Ми се, вели „N. List“, од ријечи до ријечи, уздамо у вјешну правду и у знаос наше браће, на гајимо вјеру, *да ће балканске државе побједити*, а кад побједи оне и посједну крајеве, гдје њихова браћа данас у прогонству живе, *ко ће их олати изагнати?* Чланак се завршава увјерењем, да се у сусрет будућности иде непоколебљивом вјером. Наше су очи, каже, упрте у Косово, гдје има да се да одмазда за вјековне патње и страдања и удари темељ новој будућности словенских народа на Балкану.

Успјех балканског рата

Из војних кругова у Србији јављају.

Изгледу балканског рата се овдје просуђују у главном оптимистично: Продирање Црногораца неће бити споро нити особито тешко, јер ће бити подупирано кршћанским становиштвом и дијелом Малисора. Свакако неће ни Турска бацити много војске на црногорску границу. Црногорска војска је добра и броји у садашњу сврху око 50000 војника, па ће бити довољна да или веже много већи број Турака или да доста далеко продре и, спојив се са српском војском, оперира у даљним акцијама. За случај, ако буду Арбанаси ушли озбиљније у стратегијски рачун, с једне стране Црна Гора а са јужне Грчка парализоваће њихову акцију. Према нашим информацијама, Турска војска мисли оперирати са двије главне војске, од којих би једна имала центар у Стамболу и Битољу. Свакојак ће навише лежати тежиште на српској и бугарској војсци. Рат неће у првим данима бити усредоточен у двије три тачке него разасут. Тек касније ће се разабрати, гдје ће да се бију одлучне битке. Једрене ће свакако бити једно од најодлучнијих, шта више најодлучније разбојиште. Могу вас увјерити, да су војни мјеродавни кругови све најбоље спремили и предвидјели даће свијет, који је морао да скине капу пред нашом мобилизацијом и пред нашом политиком, морати да ускине и пред вођењем и успјесима нашега оружја. Турке ни мало не подијељујемо, али у нашу побједу не сумњамо.

Турска војна снага

Кад се упореди турска војна снага са војном снагом удружених балканских држава: Црном Гором, Србијом, Бугарском и Грчком излази да је турска војска и по броју војника слабија од војске удружених балканских држава. Турска може да изведе на бојно поље око 300 хиљада војника, а у најбољем случају до 450 хиљада војника са нешто преко хиљаду топова. Удружене пак војске балканских

држава извешће на бојиште, чак и по процјени бечких војничких кругова, 716 хиљада са 2212 топова, и то Бугарска 330 хиљада војника и 940 топова, Србија 200 хиљада војника и 660 топова, Грчка 116 хиљада војника и 508 топова и Црна Гора 40 хиљада војника и 104 топа.

Бечки војнички кругови истичу и другу незгоду Турске на бојишту. Турско-бугарско бојиште удаљено је од Цариграда неких 230 километара. Ако ту турска војска буде потиснута, онда је Бугарима отворен пут у Цариград. Румелија и Једренски Вилајет играју улогу моста из европске Турске у Малу Азију, средиште главне турске војне силе. Пут морем од Смирне у Солун и Деде-Агач затворен је довозу турске војске, све док траје турско-талијански рат. Но и кад престане рат, Турска неће моћи лако довозити своју војску из Азије и Триполиса преко Јејеског Мора, прије свега зато што нема доста превозних бродова, а даље зато, што ће јој сметати грчке торпедњаче. Бугарски дакле успјешан упад у Турску Румелију одузеће Турској сваку могућност за успјешно ратовање. Жељезничка веза Цариград—Солун паиће у бугарске руке и тако би средиште турско било одсјечено од свију западних бојишта.

Дневник

За рањенике на Балкану. Као што нас са многих страна извјештавају, акција, коју су предузеле балканске државе за ослобођење своје браће под Турском, наишла је на ново одобравање у свему културном свијету, који своје симпатије балканским државама сад изражава тиме што је почео да прикупља прилоге за рањенике на Балкану. У многим словенским и српским мјестима већ су и нарочити одбори састављени и они су већ почели да скупљају добровољне прилоге. И из најближе околине нам јављају да су такви одбори образавани у многим мјестима, састављени од угледних госпођа и грађана, који скупљају прилоге како у новцу, тако и у роби за рањенике.

Ратни пресбирио. Поред главног пресбирора, који се налази на Цетињу при министарству спољних послова, уз поједина одјељења наше војске налазе се и посебни ратни пресбирои, од којих је најглавнији у Подгорици. Овим ратним пресбиронима задатак је извјештавање домаће и стране штампе.

Црвени Крст на Ријечи. Као што смо јавили, пододбори Црвеног Крста основани су у свима мјестима у унутрашњости наше земље. Тако на Ријечи, преко које се превозе рањеници са бојног поља на Цетиње, образован је пододбор Црвеног Крста, коме је на челу предсједник ријечке општине г. капетан Петар Краљевић. Пододбор овај сачињавају пет мушких чланова и 60 женских, жена и дјевојака, међу којима има као добровољне милосрдне сестре и латинске. Оне неуморно раде и дању и ноћу око рањеника, помажу лекару да их превиди, справљају им храну, његују их и дају им понуде, а уз то шију и спремају све што је за њих потребно. Рањеници су размјештени у болници, крчмама и приватним становима и грађанство показује према њима ванредну сусретљивост. Тако је исто и по свима мјестима, гдје рањенике има, што нашим грађанима и грађанкама на част може служити, те би пожељено било да у томе истрају.

Вијести са стране

— Бечки Кор-Биро —

Биоград, 1. октобра. — Према званичним вијестима стиглим из Ристовца, јутрос су турске трупе пријешле србијанску границу између Ристовца и Горњег Врха и напале српске трупе, те је отпочела битка.

Цариград, 1. октобра. — Одговор портин на ноту Велесила предан је пред подне аустро-угарском посланику. Ноту, коју је бугарска влада предала јуче турском отправнику послова у Софији, сматра се као ултиматум, који је очекиван већ од неколико дана. Представници балканских држава очекују до сјутра наредбу да напусте Цариград. Листови јављају да су српске чете покушале јуче напад на страни Сјенице, али да су биле одбијене са знатним губитцима.

Атина, 1. октобра. — Крићански посланици уведени су у парламент са аплаудирањем. Виницелос је изјавио, да је влада усвојила глас крићанске скупштине и формално да ће од сад у будуће то бити једини парламент за Крит. Иза тога позвао је крићанске посланике да пођу на Крит и порадом да се изврше нови избори, сагласно грчком уставу, додавши да и поред жеље за мир, Грчка је морално и материјално јака и помоћу савезних балканских држава ће стати против свих опасности, увјерена у побједу.

Атина, 1. октобра. — „Грчка Агенција“ јавља да је влада паредвала Грипарису, да преда порти ноту односно заустављања грчких бродова са захтјевом, да исте ослободи и власницима даде накнаду, остављајући за то рок од 24 сата.

Цариград, 2. октобра. — У прилогу ноте балканских држава, истакнуте су седам тачака о захтјевима истих у погледу аутономије у турским европским вилаетима. Султан је у присуству грађанских и војничких великодостојника прегледао главног стан и извршио преглед трупа, носећи на себе униформу маршала, па је иза тога примио у аудијенцију великог везира, министре и шефове ратног и поморског генералштаба. Војнички аташе и аустро-угарски, њемачки и енглески били су присутни.

Лондон, 2. октобра. — „Рајтеру“ јављају, да су се Тузи предали. Црногорци су запалили мухамеданско село Врањ.

Софија, 2. октобра. — Ако Турска, као што се сумња, не одговори на бугарску ноту до сријече, надлежни кругови увјеравају да ће исто бити и пућен ултиматум.

Биоград, 2. октобра. — Према званичним вијестима из Ристовца, читав дан јуче било је препуцавање између српских и турских трупа. Срби су имали 2 мртва и четири рањена, а Турци, којих је број премазио три хиљаде људи, повукли су се са оне стране границе. Српска влада сматра тај инцидент као провокацију, али не намјерава ништа предузимати, јер је одлучила да мирно сачека одговор на ноту, која је јуче предана порти.

Беч, 2. октобра. — Турски престолонашљедник Јусуф Изедин, који је већ од неколико седмица боравио у Идлаху кренуо је за Цариград.

Милванке, 2. октобра. — Један социјалист пуцао је на Рувелта, који је погођен у трбух, али рана није опасна.

Рим, 2. октобра. — „Агенција Стефани“ објављује да је у 6 сати на вече потписан у Ушију прелиминарни уговор мира између Италије и Турске.

Цариград, 3. октобра. — Порта је одлучила да опозове своје посланике у Софији, Биограду и Атини и да остави само секретаре, који ће надгледати архиве.

Софија, 3. октобра. — Пошто бугарска влада није до сад примила одговор турске, то се очекује за сјутра ултиматум од стране осталих трију балканских држава.